

Bidstond 1 Korinte 1: 1-9

Vanaf vandaag ga ik beginnen met het behandelen van de 1 Korinte brief op de bidstonden. Deze brief is interessant. Er staat geen brief van Paulus in de bijbel waarin zoveel misstanden aan de orde komen, als juist in deze brief. We gaan ze bij het behandelen wel tegenkomen. Er was partijschap in Korinte, gemeenteleden sleepten elkaar voor de wereldlijke rechter, er kwamen grove zonden op seksueel gebied voor, gemeenteleden bezochten offermaaltijden die aan afgoden gewijd waren, de viering van het avondmaal liep totaal uit de hand, bij het gebruik van de gaven van de Geest zocht men eigen eer en er waren mensen in de gemeente die de opstanding van Christus ontkenden. Kortom, Paulus had heel wat te corrigeren.

Het is wel heel opmerkelijk dat Paulus, ondanks deze misstanden zo positief begint. Kijk maar mee, hoe noemt hij de Korintiërs?

Vers 2: Gemeente Gods, geheiligden in Christus, geroepen heiligen.

Paulus noemt de gemeente een gemeente van God. Dat staat overeind, wat er ook verder mis is in de gemeente, de gemeente is van God. Kerken zijn nooit van mensen. Daarom kun je ook niet zeggen dat de kerk 'mien kerkie niet meer is'. Hij is nog nooit van ons geweest. De kerk is van God. En daaruit blijkt wel dat God een kerk niet zomaar afschrijft. God is trouw aan zijn gemeente, waarin Hij een goed werk is begonnen. Hij laat niet zo maar los en daarom mogen wij ook niet zomaar een kerk afschrijven. Als God in een gemeente bezig is, en als daar het Evangelie van Jezus verkondigt wordt, dan hebben wij niet het recht om kerken af te schrijven. Het verplicht ons zelfs om de eenheid te zoeken.

Dat blijkt nog sterker uit de tweede omschrijving die Paulus aan de gemeente geeft. Hij noemt ze geheiligd in Christus.

'Geheiligd' wil zeggen 'apart gezet'. Dat zou je je positie kunnen noemen. Net zoals in het OT er allerlei gebruiksvoorwerpen apart gehouden werden voor de offerdienst, ze werden geheiligd, zo zijn gelovigen apart gezet. Zij hebben een bijzondere positie in deze wereld. Maar behalve je positie heeft het ook te maken met je leven. Weest heilig, want ik ben heilig (o.a. Leviticus 11:44, 1 Petr. 1:16). God heeft ons geheiligd om heilig te zijn. Ga leven in overeenstemming met je positie. Die heiliging is een proces. Je positie is 'je bent heilig'. Het proces is 'wordt heilig'. We moeten meer en meer worden wat we qua positie, in Gods ogen, al zijn.

Paulus wil de Korintiërs ook de ogen openen voor andere gelovigen en andere gemeenten. Hij schrijft niet alleen voor de Korintiërs, maar ook aan allen die allerwege de naam van onze Here Jezus Christus aanroepen, hun en onze Here (vs. 2). Dat vind wel mooi. Als er mensen zijn, die net als wij de Here aanroepen dan zijn dat onze broeders en zusters. Geloof in Christus bindt samen, hoe verschillend je verder ook kunt zijn. Als je wel eens tijdens je vakantie een andere kerk bezoekt, bijvoorbeeld in het buitenland, dan wordt je daar vaak bij bepaald. Ik herinner me dat ik in Oostenrijk ooit een kerk bezocht, die helemaal met bloemen was versierd, terwijl toen in Wapenveld, in de kerk die ik bezocht, er discussie was of een bos bloemen voor in de kerk niet zou afleiden van de boodschap.

In Wales heb ik meegemaakt dat de hele kerkenraad in een soort onderjurk liep. De dienst was zeer liturgisch, veel strakker dan wij gewend zijn, maar er was weer wel een vrouwelijke dominee. De verschillen met onze gemeente waren enorm, maar in beide gemeenten ervoeren we een puur geloof in Christus. En dat bindt samen. Daar veranderen uiterlijkheden niets aan. We zijn verbonden met allen die allerwege de naam van onze Heer Jezus aanroepen.

Ook uit de woorden die we verder lezen blijkt wel dat er geen 'ware kerk' bestaat. Zoals jullie wel weten kom ik uit een gereformeerd milieu. In die kringen heerste sterk de neiging om andere kerken de maat te nemen (vind ik). Kenmerken van een ware kerk die genoemd werden waren vaak: een Bijbelse verkondiging, een juiste bediening van de sacramenten avondmaal en doop (en daaronder verstond men dan geen kinderen aan het avondmaal en geen volwassendoop maar kinderdoop) en het toepassen van de kerkelijke tucht. Of die tucht dan goed werd toegepast en bewerkte dat iemand zich bekeerde, of God de rug toekeerde werd niet vaak besproken. Als de tucht maar wordt toegepast.

Zo meende men, met de beste bedoelingen trouwens, dat de kerk zuiver gehouden kon worden. Maar waar men aan voorbij ging is dat de gehanteerde meetlat door henzelf is vastgesteld. Waarom bijvoorbeeld niet gemeten aan de 'vrucht van de Geest'. Daar waar die vrucht zichtbaar is, is Gods Geest aan het werk, een bewijs van levend geloof en dus ook een levende kerk. Je kunt aan de uiterlijke criteria voldoen en toch zo dood zijn als een pier.

Paulus geeft een prachtige omschrijving van de gemeente in Corinthe, terwijl er toch zoveel mis is. Hij noemt ze in de eerste plaats 'rijk in alle woord en kennis' (vs. 5). Het woord van God heeft rijkelijk ingang gekregen in de gemeente, de mensen

hebben er geloof aan gehecht en het heeft ze geestelijk rijk gemaakt. Men heeft Christus leren kennen en liefhebben en door de wandel met Hem heeft men Zijn wil leren verstaan. Wat een gemeente, zou je zeggen, waarvan dit gezegd kan worden.

Maar behalve dit zegt Paulus, zijn de gelovigen ten aanzien van geen enkele genadegave tekort gekomen. Met andere woorden, er is volop ruimte voor het werk van de Geest. De gaven functioneren, mensen passen ze toe en zetten ze in om de gemeente op te bouwen. Je krijgt de indruk dat Corinthe een zeer levendige gemeente is, waar iedereen zich laat inschakelen. Opnieuw: wat een gemeente!

En tenslotte omschrijft Paulus de gemeente als een gemeente die uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus. Het is nog een maranatha-gemeente ook. Er was een blij vooruitzien naar de ontmoeting met de Bruidegom. Nogmaals, wat een gemeente.

Als je dat op een rijtje zet, dan zou je bijna denken dat die gemeente in Korinte een ideale gemeente is. Rijk in woord en kennis, de Bijbel centraal, ruimte voor de gaven van de Geest, en verlangen naar de wederkomst.

Prachtig....en toch is het wel heel opmerkelijk dat Paulus in de volgende hoofdstukken moet zeggen dat deze gemeente vleselijk is, onmondig in Christus, baby's in geloof (3:1). Wat de oorzaak daarvan is gaan we een volgende keer wel bekijken.

Voor nu is het voldoende om ons te realiseren dat zelfs een zondige kerk als Korinte als kerk van Christus wordt omschreven. Ware kerken, perfecte kerken bestaan niet, simpelweg omdat ze uit imperfecte mensen bestaan. Als er al een perfecte kerk zou bestaan, dan zou die ophouden perfect te zijn op het moment dat ik er binnenkom. Ik ben nl. niet perfect.....

En God, de heilige volmaakte God, die zegt hier dat deze onvolmaakte mensen, met al hun gebreken, met al hun zonden, zijn eigendom zijn. Want God is een werk in hen begonnen. Hij heeft ze geheiligd, apart gezet en wil ook onder hen Zichzelf zichtbaar maken.

En Goddank....dat doet Hij ook onder ons, we zijn geen perfecte kerk, maar we hebben wel een perfecte Heer. En die Heer mogen we vandaag weer zoeken in ons gebed. Wat een voorrecht om kinderen van Hem te zijn. AMEN